

digt, at den højtærede Minister, som jo har udfoldet den mest ihærdige Sandheds-søgen i Forbindelse med Spørgsmaal af lignende Art, ikke har søgt at skaffe sig Klarhed over, hvorfra denne Erklæring var kommet. Han havde dog haft en langt større Mulighed for at skaffe sig Oplysning derom, medens Bankdirektør Hassing Jørgensen endnu opholdt sig her i Landet, end han har, efter at denne har slaaet sig ned i Udlandet. Jeg vil ikke hermed have sagt noget som helst om, at Bankdirektør Hassing Jørgensen skulde hæfte for Erklæringen og for dens Udsendelse. Jeg ved intet derom, men naar Hovedbankerne erklærer intet at have haft med Sagen at gøre, var det dog naturligt, at den anden Part i Sagen havde faaet Lejlighed til at ytre sig. Derigennem var ogsaa hele den Mystik, som nu omgiver denne Sag, blevet undgaaet, og det synes jeg vilde have været heldigt for alle Parter. Den højtærede Minister er nu af Udvalget opfordret til at søge at tilvejebringe Klarhed i dette Spørgsmaal og har givet Tilsagn baade i Udvalget og her overfor det høje Ting ved Sagens anden Behandling om, at han vil søge en saadan Klarhed tilvejebragt. Det vil da være naturligt for mig at spørge den højtærede Minister, hvad han tænker sig at foretage for at faa Rede paa disse mystiske Forhold. Jeg synes, det vil have betydelig Interesse for Tinget, ligesom det vil have stor Interesse at faa den højtærede Ministers Tilsagn om, at han vil give Rigsdagen Underretning om det Resultat, som den Undersøgelse, han her har paataget sig at iværksætte, vil give.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Skyld og Ansvar i hele denne Sag, men indskrænke mig til at anbefale Forslaget i den her foreliggende Skikkelse til Vedtagelse i det høje Ting.

Axel Møller: Jeg vil ogsaa udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes i Udvalget at komme til en enstemmig Indstilling. Udvalgsbehandlingen har gjort sin uomtvistelige Nytte ved, at forskellige Mangler — jeg vil sige: til Dels undskyldelige Mangler — i Lovforslaget, Mangler, som skyldes den Hast, hvormed det er udarbejdet, er blevet afhjulpet, og at navnlig Indskyderne har faaet den Repræsentation, som de har Krav paa, og at Kreditorerne ved Bestemmelsen i Ændringsforslaget faar Sikkerhed for, at deres Retsstilling ikke bliver forrykket derved, at de nu faar en tvungen Likvidation i Stedet for den almindelige Konkursbehandling. En Del Oplysninger, som Udvalget har udbedt sig, er

allerede givet gennem Likvidationskomiteen, andre Oplysninger, nemlig om Aarsagerne til det beklagelige Sammenbrud, om de aflagte Regnskabers Beskaffenhed samt Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Holdepunkter for Erstatningsansvar i Anledning af det foregaaede, er lovet af den højtærede Erhvervsminister, og han har erklæret, at de vil blive forelagt for et Rigsdagsudvalg. Jeg vil udtale Haabet om, at disse Oplysninger maa kunne fremkomme snarest muligt, men selvfølgelig under Forudsætning af, at der foregaar en Undersøgelse, der fuldt ud belyser de Punkter, hvor man har fremsat Ønske om at faa en nøjere Undersøgelse.

Med Hensyn til Erklæringen af 30. Januar 1922 kan jeg ganske slutte mig til de Bemærkninger, der er gjort af det ærede Medlem Hr. Kragh; den Mystik, der hviler over denne Erklæring, maa absolut fjernes.

Det er beklageligt, at det ikke ved Bankernes Hjælp er lykkedes at faa mildnet den prekære Stilling for navnlig de velgørende Foreninger, som har Midler indestaaende i Diskontobanken. Hvad de ganske smaa Indskydere angaar, Indskyderne med under 200 Kr., har jo Nationalbanken ydet sin værdifulde Støtte til at yde fuld Dækning, og tillige har Nationalbanken tilsagt sin Hjælp til, at der i en nær Fremtid forventelig kan ydes ogsaa de almindelige Indskydere en saa stor a conto Udbetaling som 60 pCt.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale det foreliggende Lovforslag med de Ændringer, hele Udvalget har foreslaaet, til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (Hans Nielsen): Allerstørst vil jeg gøre den Bemærkning til den sidste ærede Taler, der syntes at tale ud fra den Forudsætning, at det er Lovforslagets anden Behandling, som nu foregaar, medens det jo er tredie, at hans Udtalelser rettelig burde have været fremsat ved anden Behandling i Gaar; dette gælder ogsaa en Del af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte.

For øvrigt har jeg bedt om Ordet for at sige til det ærede Medlem Hr. Kragh, at hans første Udtalelser var en lille Smule ved Siden af, synes jeg. Alle Ændringerne har der jo været Enighed om, og jeg kan ikke erkende Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelse, at der nu foretages Ændringer, som Ministeren burde have optaget i den foreløbige Lov, thi paa det Tidspunkt maatte Ministeren jo gaa ud fra, at det var Aktionærerne i Diskontobanken, som var de sær-